

מסכת כתובות

פרק יב משנה א

הנושא את האשה ופסקה עמו כדי שיזון את בתה חמש שנים,
חייב לזונה חמש שנים. נשאת לאחר ופסקה עמו כדי שיזון
את בתה חמש שנים, חייב לזונה חמש שנים. לא יאמר
הראשון לכשתבא אצלי אזונה, אלא מוליך לה מזונותיה
למקום אמה. וכן לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד,
אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות: